

Rep. nr.: 10/838

AR09/2368/A

Folio nr.: 2279

Bundel nr.:

Hypotheek

82709

In de zaak van:

GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR OOST-VLAANDEREN, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen, met kantoor te 9000 Gent, Gebroeders Van Eyckstraat 4-6:

eiseres, vertegenwoordigd door mr. Pieter Van Assche loco mr. Veerle Tollenaere, advocaat te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128;

tegen :

_____ geboren op _____ fiscaal raadgever,
wonende te Buggenhout,

_____ geboren op _____ zelfstandige, wonende te
Buggenhout,

verweerders, vertegenwoordigd door mr. Katia Bouve, advocaat te 8420 De Haan, Mezenlaan 9;

VELT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS.

De rechtbank nam kennis van :

- de gedinginleidende dagvaarding dd. 02.09.2009;
- de beschikking dd.02.10.2009 conform art.747 §1 Ger.W.;
- de besluiten tijdig neergelegd door partijen;

Kennis werd genomen van de dossiers van rechtspleging en van de door partijen overgelegde bundels.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen op de openbare terechtzitting van 18.06.2010.

De artikelen 2, 3, 24, 30, 33, 34, 36, 37, 40, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

1. Bijzonderste gegevens van de zaak.

Verweerders zijn eigenaars van het onroerend goed gelegen te

Het perceel is bebouwd met een vrijstaande woning met burelen, vergund in 1988.

ROEGESTELD VAN
EXPEDITIERECHT
199 G.W. - 280/2^e Welb. Reg.

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2280

Bundel nr.:

Het perceel is voor de eerste 50 meter ten aanzien van de gelegen in het landelijk woongebied; achterliggend situeert zich een agrarisch gebied.

Op 17 juli 2005 heeft de lokale politie van het gerechtelijk arrondissement Dendermonde op grond van een klacht van de heer vaststellingen gedaan op het voornoemde perceel.

“Wij stellen het volgende vast :

1) (foto 1 van bijlage 8) In het verlengde van de garage staat een tuinhuis volledig bestaande uit hout met een licht hellend afdak bestaande uit golfplaten. Het tuinhuis is ongeveer 3.7 m op 5.0 m groot.

2) (Foto 2 van bijlage 8) Tussen de garage en het tuinhuis werd een afdak geplaatst bestaande uit golfplaten. De breedte tussen de garage en het tuinhuis is ongeveer 3.3 m. Het betreft een licht afhellend dak.

3) (Foto 3, 4 en 5 van bijlage 8) Achter de garage werd een afdak/schuthok geplaatst van ongeveer 27 m lang. Het afdak bestaat eveneens uit golfplaten. Het wordt ondersteund door 5 buizen gevuld met beton. Het schuthok wordt gebruikt als opslag voor stro en hooi en om 3 paarden te stallen. 4) (Foto 4 van bijlage 8) Naast het schuthok/afdak staat nog een tuinhuis van 9 m², dat als opslag wordt gebruikt. Het bestaat volledig uit hout.

5) (Foto 5 van bijlage 9) Achter het tuinhuis (zie punt 1) staat sinds een 30-tal jaar een serre volledig bestaande uit glas. De serre is ongeveer 14.5m op 6.5m groot.

6) (Foto 6 en 7 van bijlage 8) Rechts op het perceel achter de woning werd er een carport geplaatst van ongeveer 10 m op 5 m en met een hoogte van 3m. De carport wordt ondersteund door 6 houten palen en heeft een plat afdak bestaande uit metalen golfplaten en een houten omlijsting. De carport wordt gebruikt om de auto's en aanhangwagens onder te brengen.

7) (Foto 7 van bijlage 8) In het verlengde van de carport staat een stal voor paarden van ongeveer 22m op 5m. Deze bestaat deels uit steen voor een opp. van ongeveer 14m op 5m. De rest bestaat uit hout (4m op 5m). Het heeft een hellend zadeldak bestaande uit golfplaten met een oversteek.

8) (Foto 9 van bijlage 8) In het verlengde van de stal ligt er een rijpiste voor de paarden. Deze piste is vooraan ongeveer 16m breed en achteraan ongeveer 12m. De piste is ongeveer 30m lang. De piste werd afgesloten met een afsluiting bestaande uit houten palen van

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2281

Bundel nr.:

ongeveer 1. 70m hoog en draad. De rijpiste zelf bestaat uit gewassen grond.

9) (Foto 7 van bijlage 9) Links naast de rijpiste werd een mestopslag geplaatst volledig bestaande uit beton. De opslag is vooraan 3.0m en achteraan 1.5m breed. De piste is 0.5m lang.

10) (Foto 8 van bijlage 8) In het verlengde van het tuinhuis (zie punt 1) ligt er een zwembad van ongeveer 8m op 4m. Het zwembad is ongeveer 1.5m diep. Voor geen van deze constructies werd een vergunning aangevraagd omdat bij de plaatsing ervan niet had stilgestaan bij het feit dat een stedenbouwkundige vergunning nodig was.

Alle constructies werden door zelf geplaatst in het jaar 1995. Behalve de carport, die werd geplaatst in 2003 en de serre die 30 jaar geleden werd geplaatst.

Voor geen van de constructies werd een aannemer of architect aangesteld.

INTENTIES

zal naar het Gemeentebestuur van Buggenhout gaan om een regularisatiedossier in te dienen. Hij zal eveneens een architect aanspreken."

Op 24 januari 2007 (datum afgifte ontvangstbewijs) heeft de eerste verwerende partij regularisatie aangevraagd voor diverse constructies op het voormelde terrein.

In het kader van het openbaar onderzoek hebben de heer en mevrouw bezwaar ingediend dat door het college van burgemeester en schepenen als overwegend gegrond werd beschouwd :

"Behandeling van het bezwaar :

Gelet op de inplanting van een gedeelte van de gebouwen op 1m08 van de rechter perceelsgrens en deels ter hoogte van de bouwrijpe strook van de rechter buur. Dit bijgebouw werd uitgevoerd in verschillende materialen.

Gelet op het gebruik van het perceel welke hinder met zich meebrengt op verschillende vlakken (geurhinder, uitzicht, geluidsoverlast, inkijk, ongedierte, lichtvervuiling, waardevermindering woning bezwaarindiener).

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2282

Bundel nr.:

Punt 6 en 9 van het bezwaar zijn niet van stedenbouwkundige. Overwegende dat de mest steeds op een ondoorlatende bodem wordt opgeslagen, kan er geen sprake zijn van bodemverontreiniging.

Met uitsluiting van het onderdeel betreffende de mestopslag kan het bezwaar als gegrond beschouwd worden."

De gemachtigde ambtenaar heeft op 2 augustus 2007 volgend eensluidend advies verleend:

“...BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Zie motivatie uitgebracht door het College van Burgemeester en Schepenen, dat enkel een gunstig advies verleende voor het tuinhuis, het zwembad en de stallingen, aansluitend aan de woning en waarbij mijn bestuur zich integraal kan aansluiten.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving, enkel voor wat betreft het tuinhuis vooraan, het zwembad achter de woning en de stallingen, palend links aan de woning.

ADVIES

Gunstig

VOORWAARDEN

Dit gunstig advies is enkel van toepassing op het tuinhuis vooraan, het zwembad achter de woning en de stallingen, welke aansluiten links aan de woning.

De stallingen en afdaken aan de rechterzijde van het perceel, ingeplant op slechts ± 1m van de perceelsgrens (deels WLK en deels agrarisch), de looppiste achteraan (agrarisch), de mestopslag en de houtstapelplaats (agrarisch), de serre rechts (deels WLK en deels agrarisch) de nieuwe verhardingen en de op palen geplaatste verlichting (deels WLK en deels agrarisch) dienen uit de vergunning te worden gesloten.

...”

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2283

Bundel nr.:

Hierbij heeft de gemachtigde ambtenaar het advies van het college van burgemeester en schepenen overgenomen stellende :

“ ...

De aanvraag betreft het regulariseren van verschillende constructies bij een bestaande woning.

De woning werd vergund op 23/02/1988.

De meeste van deze niet vergunde constructies worden gebruikt als accommodatie horende bij het hippocentrum uitgebaat door de dochter van de eigenaar. Het betreft:

- *Een aantal stallingen en afdaken aan de rechter zijde van het perceel. Deze werden ingeplant op 1 m08 van de perceelsgrens. Een gedeelte van dit gebouw bevindt zich in agrarisch gebied.*
- *Een afdak aangebouwd aan de woning waaronder zich enkele stallingen, een stapelplaats voor hooi en stro en de zadel kamer bevinden. Deze aanbouw bevindt zich volledig binnen het woongebied met landelijk karakter.*
- *Achteraan op het perceel werd een looppiste aangelegd volledig gelegen binnen het agrarisch gebied. Op het inplantingplan staat dat deze geen deel uitmaakt van de vergunning.*
- *Eveneens achteraan bevindt zich een mesthoop en een houtopslagplaats naast de linker perceelsgrens en volledig in agrarisch gebied. De houtopslag is volgens de architect niet vergunningsplichtig.*
- *Eveneens bevinden zich op het perceel:*
 - *Een zwembad ingeplant op +/-1m van het achterliggende agrarisch gebied. De verharding rond het zwembad loopt echter door in het agrarisch gebied.*
 - *Een tuinhuis ingeplant binnen de woonzone.*
 - *Een serre welke aangeduid staat als 'geacht vergund' te zijn.*
 - *Verhardingen in functie van het gebruik van het perceel.*
 - *De op hoogte geplaatste verlichting van het perceel.*

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2284

Bundel nr.:

Eveneens is de functie nl. het organiseren van lessen (kampen) i.f.v. therapie met paarden vergunningsplichtig.

Voor de niet vergunde werken werd een pv opgesteld op 15/07/2005. Het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingaanvragen.

Er werd één schriftelijk bezwaar ingediend door de aanpalende buur rechts. Het bezwaar handelt over:

- geluidsoverlast zowel overdag als 's nachts: lawaai afkomstig door 9 paarden, lawaai van de honden die hierdoor worden opgeschrikt en het gebruik van een paardenloopband*
- het uitzicht: het uitzicht vanuit de keuken op de volgestouwde carport en de bijgebouwen. Het divers materiaalgebruik waarmee deze stalling werd opgebouwd. De dakrand van de gebouwen reikt tot aan de perceelsgrens.*
- overlast door de bezoekers van het centrum: inkijk in de tuin, geblaf van de honden bij bezoek*
- geurhinder afkomstig van de paarden, van urine en van uitwerpselen. Deze geur is buiten steeds waar te nemen en bij wind ook binnen in de woning en de praktijk van de bezwaarindiener. Deze mest brengt ook de aanwezigheid van vliegen met zich mee. Deze wordt op verschillende plaatsen van het terrein gestockeerd.*
- de invloed van de mest op de bodem en de vrees voor bodemverontreiniging. Deze mestopslag brengt ook een plaag van ratten en muizen met zich mee.*
- Het brandgevaar dat de opslag van hooi en stro met zich meebrengt.*
- Waardevermindering van het goed van de bezwaarindiener gelet op de hinder. De opmerking dat een dergelijke nieuwe aanvraag steeds negatief zou beoordeeld worden.*
- Lichtvervulling: op verschillende plaatsen van het terrein werden sterke halogeenvlampen geplaatst deels op masten. Deze verlichting verlicht eveneens een gedeelte van het terrein van de bezwaarindiener: het terras, de tuin en een slaapkamer*
- aantasting van de goede naam van de bezwaarindiener.*

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2285

Bundel nr.:

Behandeling van het bezwaar:

Gelet op de inplanting van een gedeelte van de gebouwen op 1m08 van de rechter perceelsgrens en deels ter hoogte van de bouwrijke strook van de rechter buur. Dit bijgebouw werd uitgevoerd in verschillende materialen.

Gelet op het gebruik van het perceel welke hinder met zich meebrengt op allerlei vlakken (geurhinder, uitzicht, geluidsoverlast, inkijk, ongedierte, lichtvervulling, waardevermindering woning bezwaarindiener).

Punt 6 en 9 van het bezwaar zijn niet van stedenbouwkundige aard. Overwegende dat de mest steeds op een ondoorlatende bodem wordt opgeslagen, kan er geen sprake zijn van bodemverontreiniging.

Met uitsluiting van het onderdeel betreffende de mestopslag kan het bezwaar als gegrond beschouwd worden.

Overwegende dat volgens de nota van de architect de serre 30 jaar oud is en dus niet geplaatst werd voor 1962. De serre kan dus niet beschouwd worden als 'geacht vergund' te zijn. Overwegende dat deze serre zich deels binnen het agrarisch gebied bevindt.

Overwegende dat een zwembad kan beschouwd worden als een normale tuin accommodatie bij een woning.

Overwegende dat de aanvraag niet conform is aan de bepalingen van het gewestplan. Een dergelijke functie past niet binnen deze zonering maar hoort thuis in recreatiegebied. Overwegende dat een loop piste, een mestvaalt en een houtopslagplaats vergunningsplichtig zijn en niet kunnen vergund worden in agrarisch gebied.

Overwegende dat de geplaatste verlichting niet past binnen een agrarisch gebied en binnen een woongebied met landelijk karakter.

Gelet op het gegronde bezwaar ingediend door de aanpalende buur rechts.

Gelet op de overbezetting van het terrein die gecreëerd wordt.

Gelet op het gunstig advies van de afdeling duurzame Landbouwwontwikkeling.

De ruimtelijke draagkracht wordt overschreden, de aanvraag kan vanuit stedenbouwkundig oogpunt slechts gedeeltelijk aanvaard worden.

...”

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2286

Bundel nr.:

Op basis van voornoemde motivering heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Buggenhout in haar zitting van 7 augustus 2007 beslist tot het verlenen van de vergunning voor het tuinhuis vooraan, het zwembad achter de woning en de stallen welke aansluiten links aan de woning.

Het college heeft de vergunning geweigerd voor de stallen en afdaken aan de rechterzijde van het perceel, ingeplant op slechts 1 m van de perceelsgrens (deels WLK en deels agrarisch), de looppiste achteraan (agrarisch), de mestopslag en de houtstapelplaats (agrarisch), de serre rechts (deels WLK en deels agrarisch), de nieuwe verhardingen en de op palen geplaatste verlichting (deels WLK en deels agrarisch).

Deze constructies dienen uit de vergunning te worden gesloten.

Verweerders hebben tot op heden geen beroep aangetekend tegen deze beslissing.

Op 14 maart 2008 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering tot het bekomen van een herstelmaatregel overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Bij beslissing nr. 001536 van 21 april 2008 heeft de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een eensluidend advies gegeven m.b.t. de door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voorgestelde herstelmaatregel.

Eiser ging vervolgens over tot dagvaarding.

2. Voorwerp van de vorderingen

2.1. Eiser vraagt zijn vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Akte te nemen van het feit dat de verwerende partijen vergunningsplichtige werken hebben uitgevoerd zonder te beschikken over de noodzakelijke voorafgaande uitdrukkelijke stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Buggenhout, en dit voor het wederrechtelijk oprichten en in stand houden van een aantal constructies als hierna verduidelijkt op de site gelegen aan de kadastraal gekend als ;

Vervolgens de verwerende partijen voor wat betreft het oprichten en instandhouden van de wederrechtelijke constructies te veroordelen tot :

- het herstel in de oorspronkelijke staat binnen de 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het tussen te komen vonnis; hetgeen impliceert :

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2287

Bundel nr.:

*het verwijderen van de paardenstallen en berghokken op en aan de rechterzijde van de perceelsgrens;

*het verwijderen van de verlichtingspaal;

*het verwijderen van de paardenpiste;

*het verwijderen van de mestopslagplaats en houtopslag

*het verwijderen van de harding onder en rond de voornoemde constructies

*het afvoeren naar een daartoe bestemde stortplaats.

De verwerende partijen hierbij tevens te veroordelen tot de bijkomende veroordeling van een dwangsom van 200,- euro per dag vertraging in het uitvoeren van het bevel en per verwerende partij en vervolgens ook te zeggen dat de termijn enkel gekoppeld is aan de hoofdveroordeling en geenszins een toepassing is van art. 1385bis Ger.W.

Tevens te zeggen voor recht dat in geval de werken niet binnen de gevorderde termijn van 6 maanden zouden gerealiseerd zijn, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen worden gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien;

Geen rechtsplegingsvergoeding toe te kennen;

De verwerende partijen tot slot ook te veroordelen tot de kosten van het geding,

Het te vellen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement.

2.2. Verweerders vragen wat de serre betreft, vast te stellen dat deze dient te worden beschouwd als zijnde "geacht vergund", zodat hier geen sprake is van enig misdrijf.

Wat de houtopslag betreft, vast te stellen dat deze niet-vergunningsplichtig is.

Wat de carport, schuilhok 2, stal 1, voederruimte, stal 2 en schuilhok 1 betreft, de vordering af te wijzen wegens kennelijke onredelijkheid of onredelijkheid.

Ondergeschikt, wat deze hierboven vermelde constructies betreft, als herstelmaatregel de meerwaarde te gelasten met aanstelling deskundige zoals hierboven vermeld, of de Stedenbouwkundig Inspecteur uit te nodigen

zijn herstellvordering aan te passen aan het nieuwe artikel 6.1.41. van de VCRO.

Uiterst ondergeschikt, nopens de dwangsom vast te stellen dat geen dwangsom dient opgelegd te worden; minstens de dwangsom te herleiden zoals hierboven uiteengezet; minstens te gelasten dat de dwangsom in toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea Gerechtelijk Wetboek, slechts kan worden verbeurd na een redelijke termijn na het in kracht van gewijsde gaan van het Arrest.

Nog meer ondergeschikt, een redelijke termijn toe te staan voor de uitvoering, en minstens bepaald op 18 maand.

Het verzoek tot het uitvoerbaar verklaren bij voorraad af te wijzen.

3. Beoordeling.

3.1. Verweerders zijn van oordeel dat:

- de betrokken constructies overwegend gelegen zijn in een landelijk woongebied en niet in agrarisch gebied zoals verkeerdelijk gesteld in het advies van de Hoge raad voor herstelbeleid;
- wat betreft de serre waarvan afbraak wordt gevraagd, deze zeer lang geleden werd opgericht zodat er daarvoor een vermoeden van vergunning is;
- wat betreft de houtopslagplaats deze niet vergunningsplichtig is;
- de herstellvordering conform art.159 GW kennelijk onredelijk is;
- de Rechtbank ingevolge het gewijzigde art.149 §1 DORO een interferentiekeuze heeft en de gevorderde herstelmaatregel (die in casu volgens verweerders onredelijk is) kan wijzigen naar een op te leggen meerwaarde;
- er geen dwangsom kan opgelegd worden daar dit een straf inhoudt;
- er minstens een termijn voor uitvoering van 18 maanden moet worden opgelegd;
- er ook aan eiser een rechtsplegingsvergoeding kan worden opgelegd.

3.2. Eiser stelt dat:

- er voor de serre geen vermoeden van vergunning bestaat;
- de houtopslagplaats vergunningsplichtig is;
- de herstellvordering niet kennelijk onredelijk is;
- dat eiser een discretionaire keuze heeft wat betreft de herstelmaatregel en de Rechtbank hier geen interferentie keuze heeft;
- het gevraagde herstel niet disproportioneel bezwarend is;
- het arrest Hamer geen toepassing kent in het Belgische recht

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2289

Bundel nr.:

- er niet kan worden ingegaan op de vraag tot verlenging van de uitvoeringstermijn tot 18 maanden daar dit strijdig is met de doelstelling van de vordering;
- er een dwangsom en uitvoerbaarheid bij voorraad moet opgelegd worden zoniet zal de situatie niet geregulariseerd worden.
- eiser in ieder geval niet kan worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding daar de rechtsvordering van de stedenbouwkundige inspecteur niet anders is dan een rechtsvordering tot herstel van de schade in de zin van art.3 VT.Sv;

3.3. De herstellvordering gevorderd door eiser wordt gebaseerd op art. 6.1.41 § 1 VCRO dat voorziet: *'Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt, onverminderd artikel 6.1.7 en 6.1.18, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, vermeld in artikel 6.1.1, werden uitgevoerd. De herstellvordering wordt ingesteld met inachtneming van volgende regelen:*

1° voor misdrijven die bestaan, of ondermeer bestaan, uit het verrichten van handelingen in strijd met een stakingsbevel of in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken, wordt gevorderd:

- a) hetzij de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de staking van het strijdige gebruik,*
- b) hetzij, zo dit kennelijk volstaat om de plaatselijke ordening te herstellen, de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken;*

2° voor andere misdrijven dan deze, vermeld in 1°, wordt de betaling van de meerwaarde gevorderd, tenzij de overheid die de herstellvordering instelt, aantoot dat de plaatselijke ordening hierdoor kennelijk op onevenredige wijze zou worden geschaad, in welk geval één van de maatregelen, vermeld in 1°, wordt gevorderd.'

3.4. In casu zijn de bestaande stedenbouwkundige overtredingen vaststaand en afdoende bewezen aan de hand van het proces-verbaal van vaststellingen dd. 17 juli 2005 opgesteld door de lokale politie van het gerechtelijk arrondissement Dendermonde.

Bovendien merkt de Rechtbank op dat verweerders geen beroep hebben aangetekend tegen de vergunning van 9.08.2007 waarbij een aantal

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2290

Bundel nr.:

constructies werden vergund en er voor de constructies waarvan op heden de afbraak wordt gevorderd, de regularisatievergunning werd geweigerd.

Voor deze constructies is er derhalve door verweerders een regularisatievergunning aangevraagd (waaruit reeds blijkt dat deze vergunningsplichtig waren en er geen vergunning voor bestond), werd deze geweigerd zodat deze constructies op heden onvergund zijn.

3.4.1. Verweerders werpen op dat de constructies waarvan afbraak wordt gevraagd grotendeels in landelijk woongebied liggen en niet zoals verkeerdelijk gesteld in het advies van de Hoge Raad voor het herstelbeleid in agrarisch gebied.

De gemachtigde ambtenaar heeft op 2 augustus 2007 een eensluidend advies verleend waarbij nopens de constructies waarvan op heden afbraak wordt gevorderd werd gesteld: *'De stallingen en afdaken aan de rechterzijde van het perceel, ingeplant op slechts ± 1m van de perceelsgrens (deels WLK en deels agrarisch), de looppiste achteraan (agrarisch), de mestopslag en de houtstapelplaats (agrarisch), de serre rechts (deels WLK en deels agrarisch) de nieuwe verhardingen en de op palen geplaatste verlichting (deels WLK en deels agrarisch) dienen uit de vergunning te worden gesloten.'*

Er werd derhalve wel degelijk rekening gehouden met het feit dat de constructeis deels in landelijk woongebied en deels in agrarisch gebied gelegen zijn.

De Hoge raad voor het herstelbeleid heeft de situering van de constructies zoals door de gemachtigd ambtenaar op een correcte manier gedaan en enkel bevestigd en derhalve geenszins op basis van verkeerde premissen een advies verleend.

3.4.2. Verweerders werpen op dat nopens de serre gelet op het feit dat deze reeds zeer lang geleden werd opgericht er een vermoeden van vergunning bestaat.

Enkel bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van dit decreet geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet-anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie. (zie Rechtskundig Weekblad 2009-10 | nr. 1 | 5 september 2009 142 Cass. 22 februari 2005, T.M.R. 2005, 96 en T.R.O.S. 2005, 175; Cass. 13 september 2005, T.R.O.S. 2005, 381 (uittreksel); Cass. 2 mei 2006, T.B.P. 2007 (weergave F. MEERSSCHAUT), 437, T.M.R. 2006, 462, noot P. LEFRANC, T.R.O.S. 2006 (samenvatting D. LINDEMANS), 274, noot).

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2241

Bundel nr.:

In casu rust de bewijslast op verweerders en dienen zij derhalve aan te tonen dat de serre gebouwd werd tussen 22 april 1962 en de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen de serre gelegen is. Verweerders brengen hieromtrent geen enkel stuk bij en falen derhalve in hun bewijslast.

3.4.3. Verweerders zijn van oordeel dat de houtopslagplaats niet vergunningsplichtig is daar deze louter als tuinaccomodatie zou beschouwd zijn.

Artikel 3, 11° Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 stelt:

'11° de plaatsing in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw van zaken die tot de normale tuinuitrusting behoren, zoals:

a) maximaal één houten tuinhuisje ofwel één houten hok voor dieren ofwel één houten duiventil. De constructie wordt opgericht ofwel tegen een bestaande vergunde muur, ofwel op ten minste 1 meter van de perceelsgrenzen. De oppervlakte mag [maximaal 10 vierkante meter] bedragen. Deze constructie mag niet worden opgericht in de voortuinstrook. De kroonlijsthoogte is beperkt tot 2,50 meter; de nokhoogte is beperkt tot 3 meter;

(...)Onder onmiddellijke omgeving dient de ruimte gelegen binnen een straal van 30 meter van de uiterste grenzen van het woongebouw te worden verstaan.

De vrijstelling geldt noch in een oeverzone, afgebakend in een bekkenbeheerplan of deelbekkenbeheerplan, noch in de vijf meter brede strook, te rekenen vanaf de bovenste rand van het talud van ingedeelde onbevaarbare en bevaarbare waterlopen. De vrijstelling, genoemd in a), b), c) en k), geldt niet in de ruimtelijk kwetsbare gebieden'.

Overeenkomstig art. 3,11° van Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 dient de constructie te worden geplaatst in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw (binnen straal van 30 meter van de uiterste grenzen van het woongebouw) en tot de normale tuinuitrusting behoren. De oppervlakte van een tuinhuis mag maximaal 10m² bedragen

Uit het proces-verbaal van vaststelling blijkt dat het tuinhuis ongeveer 3,7 meter op 5 meter groot is.

De oppervlakte van het tuinhuis (18,50 m²) overschrijdt de toegelaten 10m² en is aldus vergunningsplichtig.

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2292

Bundel nr.:

3.5. De stedenbouwkundige overtredingen zijn derhalve bewezen.

De finaliteit van de herstelvordering is het herstel van de door de bouwafbreek verstoorde legaliteit, zodat zij eerst zonder voorwerp wordt nadat dit herstel daadwerkelijk een feit is, ofwel door het supprimeren van de wederrechtelijke gevolgen van de afbreek, ofwel door het uitvoeren van de werken conform een bekomen (uitvoerbare en regelmatige) regularisatievergunning.

In casu kan derhalve een herstelvordering gevorderd en bevolen worden vermits er geen regularisatievergunning voor de vaststaande bouwconstructies is verleend tot op heden.

3.6. De redelijkheid van de herstelvordering conform art. 159 Grondwet.

De gerechten kunnen en moeten zelfs weigeren om de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen, met inbegrip van de niet verordenende bepalingen die op dergelijke akten steunen, met name als ze in strijd zijn met de Grondwet. (Art. 159 G.W.).

Het staat niet aan de hoven en de rechtbanken om in de plaats van de uitvoerende macht te treden ter beoordeling van de opportuniteit van een maatregel die tot de bevoegdheid van laatstgenoemde macht behoort (art. 159 G.W. 1994). De hoven en rechtbanken zijn niet bevoegd om de wetten aan de Grondwet te toetsen (art. 159 G.W. 1994).

Ieder met eigenlijke rechtspraak belast orgaan kan en moet, overeenkomstig art. 159 G.W. 1994 (art. 107 G.W.) nagaan of de besluiten en verordeningen, waarop een vordering, verweer of exceptie is gegrond, met de 'wet' overeenstemmen.

In casu kan de rechtbank derhalve enkel nagaan of de herstelvordering overeenstemt met de wet doch geenszins in de plaats van de uitvoerende macht treden ter beoordeling van de opportuniteit van de maatregel.

De gevorderde herstelmaatregel is niet in strijd met de Grondwet.

Ingevolge de scheiding der machten, zijn de keuzen, de opties en de opportuniteit van gevraagde herstelmaatregelen, als noodzakelijk onderdeel van de besluitvorming van de uitvoerende macht, niet te verenigen met de neutraliteit, sereniteit, zekerheid en de 'gerechtigdheid' die voor de uitvoering van de opdracht die aan de hoven en rechtbanken is toevertrouwd, kenmerkend moeten zijn.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde dan ook dat de rechter bij de beoordeling van de herstelvordering zich niet mag begeven op het terrein van de

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2243

Bundel nr.:

opportuniteit, omdat dat erop zou neerkomen hem een bevoegdheid toe te kennen die onverenigbaar is met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen de administratie en de rechtscolleges. (zie Arbitragehof, 21 maart 1996, www.arbitrage.be, nr. 21/96; Arbitragehof, 28 maart 2002, www.arbitrage.be, nr. 57/2002; Arbitragehof, 15 oktober 2002, www.arbitrage.be, nr. 152/2002; Arbitragehof, 14 januari 2003, www.arbitrage.be, nr. 4/2003; zie ook E. LIEKENDAEL, "De scheiding der machten aan de vooravond van het derde millennium", R.W., 1997-1998, 557: "over de opportuniteit oordeelt de uitvoerende macht soeverein".)

De decreetgever wijzigde echter bij Decreet van 4 juni 2003 de aanhef van het voormalige artikel 149, § 1 D.R.O. van "Naast de straf beveelt de rechtbank ..." naar "Naast de straf kan de rechtbank bevelen ...".

Niettegenstaande dit gewijzigd decreet heeft het Hof van Cassatie en het Arbitragehof ondertussen bevestigd dat ook met de nieuwe tekst de rechter zich niet over de opportuniteit van de herstellvordering uit te spreken heeft.

Dit betekent niet dat de rechter geen enkele controle kan uitoefenen over de herstellvordering.

Het behoort immers volgens vaststaande rechtspraak van zowel het Hof van Cassatie als het Arbitragehof tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust.

Verweerders kunnen derhalve de gevorderde herstelmaatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens.

De rechtbank kan derhalve – desnoods ambtshalve – nagaan of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zoals deze onder meer bepaald is in artikel 1.1.4 VCRO351, is genomen, en zal een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten.

In casu is de Rechtbank van oordeel dat de beslissing om de gevraagde herstelmaatregel (afbraak) enkel steunt op motieven ingegeven door de ruimtelijke ordening.

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 224f

Bundel nr.:

De rechtbank kan zoals in casu het geval is – op exceptie van onwettigheid – nagaan of de vordering die moet worden beoordeeld, kennelijk niet onredelijk is.

De exceptie van onwettigheid ingevolge het onredelijk karakter van de gevorderde maatregel is verbonden met het evenredigheidsbeginsel, en hierbij dient het gewicht van de voldongen feiten (d.i. de vaststelling dat de bouwwerken reeds tot stand zijn gebracht en dat de verwijdering ervan voor de private belangen van de overtreder een zware last zou vormen) bij de keuze tussen de mogelijke (combinaties van) herstelvormen in rekening te worden gebracht (hierbij rekening houdende met billijkheidsredenen).

Bij een arrest van 18 maart 2008 gewezen door het Hof van Cassatie heeft deze uitdrukkelijk geoordeeld dat de rechter *“om het gevorderde herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te kunnen afwijzen, moet vaststellen dat ook met een minder ingrijpende maatregel de goede ruimtelijke ordening kan worden hersteld”*. (zie Cass., 18 maart 2008, www.cass.be, rolnr. P.07.1509.N)

De rechter die vaststelt dat er sprake is van een kennelijk onevenredige schade ten laste van de persoonlijke belangen van de overtreder, dient na te gaan of het bestuur binnen de decretale grenzen wel kon opteren voor een andere, voor de overtreder minder belastende herstelvorm vooraleer het gevorderde herstel als kennelijk onredelijk af te kunnen wijzen.

Deze zoektocht richt zich m.a.w. op het detecteren van een (andere) wettelijk toegelaten herstelmaatregel, en heeft geen betrekking op het kiezen van de meest redelijke maatregel in geval van meerdere toegelaten herstelmaatregelen.

Dit laatste aspect dient de rechter nog steeds met de nodige terughoudendheid te benaderen, zodat hij zich zal beperken tot een marginale controle.

De feitenrechter oordeelt souverain en onaantastbaar of de herstellvordering van de handhavende overheid al dan niet berust op machtsafwending of machtsoverschrijding, en of zij redelijk is.

Kennelijke onredelijkheid is maar voorhanden wanneer de uiterste grens van de redelijkheid werd overschreden. Valt de beslissing binnen de marge waarbinnen naar redelijkheid verschillende beslissingen kunnen worden genomen, moet de rechter zich ervan onthouden zijn eigen oordeel over wat redelijk is, in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. (zie Concl. adv. gen. DE SWAEF, bij Cass., 15 juni 2004, www.cass.be, rolnr. P.04.0237.N, overweging 4;

J. RONSE, “Marginale toetsing in het privaatrecht”, T.P.R., 1977, 209)

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2245

Bundel nr.:

Verweerders werpen verder op dat in casu eiser door te kiezen voor afbraak en niet voor een door verweerders te betalen meerwaarde gekozen hebben voor een onredelijke herstelmaatregel.

De rechtbank is van oordeel dat:

- de gevorderde herstelmaatregel niet strijdig is met de Wet;
- de gevorderde maatregel enkel steunt op motieven ingegeven door de ruimtelijke ordening. (en niet ingegeven door willekeur);
- dat de schade aan de ruimtelijke ordening bewezen voorkomt (constructies deels in agrarisch gebied, schending privacy, hinderlijke verlichting van de piste, onvoldoende afstand naar de perceelsgrens);
- dat de schade die verweerders oplopen door de afbraak en herstel in de oorspronkelijke staat (van constructies die zij bewust zonder vergunning hebben opgericht) mede gelet op het feit dat een aantal constructies werden vergund, niet onevenredig is;
- de gevraagde herstelmaatregel derhalve geenszins kennelijk onredelijk is;

3.7. Verweerders zijn verder van oordeel dat de rechtbank ingevolge het arrest Hamer (welke stelt dat een herstelmaatregel een straf is) een interferentiekeuze heeft en bijgevolg een andere dan gevorderde herstelmaatregel in casu een meerwaarde kan opleggen.

Op 27 november 2007 werd België veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens wegens schending van de redelijke termijn in de zin van art. 6.1. E.V.R.M.. Deze veroordeling werd uitgesproken naar aanleiding een Vlaamse stedenbouwzaak, waarin de beklagde strafrechtelijk vervolgd werd wegens de instandhouding van een illegaal weekendverblijf en het kappen van circa 50 dennenbomen op een perceel te , met bosgebied als stedenbouwkundige bestemming.

Het EHRM was van oordeel dat de gevorderde herstelmaatregel een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M en dat in casu de redelijke termijn was overschreden.

Met het arrest *Hamer* van 27 november 2007 besliste het EHRM samengevat dat:

- het bevelen van het herstel van de plaats in de vorige staat kan worden beschouwd als een straf in de zin van artikel 6.1. EVRM;
- het aanvangspunt voor de berekening van de redelijke termijn het tijdstip is waarop de beklagde wist dat hij het voorwerp uitmaakte van gerechtelijke vervolging, ook al bleef het misdrijf voortduren;
- de strafrechter die wegens overschrijding van de redelijke termijn een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreekt wegens de instandhouding van een niet vergund gebouw artikel 6.1. EVRM

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2296

Bundel nr.:

schendt indien hij ook het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt.

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand een straf is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepaling moeten worden in acht genomen, waaronder de behandeling van de vordering binnen een redelijke termijn; voormelde vaststelling heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en strafprocesrecht, inzonderheid wat betreft het persoonlijk karakter van de straf erop toepassing moeten vinden.

(zie Cass. (2e k.) AR P.09.0276.N, 23 juni 2009 (M.M.L., L.G.H., K.J.H. / Stedenbouwkundig Inspecteur van het Vlaams Gewest) <http://www.cass.be> (7 juli 2009); , *TROS-Nieuwsbrief* 2009, afl. 7, 4)

De vaststelling dat het herstel in de oorspronkelijke toestand een "straf" is in de zin van artikel 6.1. EVRM, brengt mee dat de waarborgen van die bepaling waaronder de behandeling van de herstellvordering binnen een redelijke termijn moeten worden gerespecteerd.

Die vaststelling brengt niet mee dat algemene bepalingen van het Belgisch straf(proces)recht zoals het milderen van de straf of zelfs de eenvoudige schuldigverklaring erop toepassing moeten vinden. Artikel 21 V.T.Sv. schrijft de veroordeling voor tot teruggave en dus moet ook bij een vastgestelde schending van de redelijke termijnvereiste het herstel in de oorspronkelijke staat worden bevolen. (zie Cass. (2e k.) AR P.09.0023.N, 9 juni 2009 (J.W., P.M.D. e.a.) <http://www.cass.be> (29 juni 2009); , *RABG* 2009, afl. 13, 919, noot VAN VOLSEM, F; , *TROS-Nieuwsbrief* 2009 (samenvatting), afl. 8, 11, noot LINDEMANS, D.)

De omstandigheid dat het herstel in de oorspronkelijke staat kan worden beschouwd als een straf in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M., belet niet dat dit herstel in het interne recht strekt tot het ongedaan maken van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf. (zie Cass. (2e k.) AR P.08.0883.N, 25 november 2008 (F.C.V.M.V.D. /Stedenbouwkundig Inspecteurs) <http://www.cass.be>(17 december2008); , *TBP* 2009 (weergave MEERSSCHAUT, F.), afl. 8, 491 en 492; , *TROS-Nieuwsbrief* 2009 (samenvatting), afl. 1, 10, noot LINDEMANS, D)

De vaststelling dat inzake stedenbouw een herstel in de oorspronkelijke staat een straf is in de zin van de artikelen 6.1 EVRM en 14.1, IVBPR brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepalingen moeten worden in acht genomen, maar heeft niet tot gevolg dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is zodat de algemene bepalingen van het Belgisch strafrecht en zijn strafprocesrecht erop toepassing moeten vinden; het blijft bijgevolg voor de strafrechter mogelijk dit herstel te bevelen

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2297

Bundel nr.:

teneinde de gevolgen van het misdrijf te doen ophouden, ook wanneer hij vaststelt dat de strafvordering is vervallen wegens opheffing van de strafbaarheid of wegens verjaring. (zie Cass. (2e k.) AR P.08.0081.N, 4 november 2008 (G.N.H.D.; Y.H.T., C.T. nv / Stedenbouwkundige inspecteur van de provincie Limburg), *Amén*. 2009 (weergave BOES, M.), afl. 1, 132; <http://www.cass.be> (24 november 2008); , *RW* 2008-09; afl. 32, 1352 en <http://www.rwe.be> (29 april 2009); , *TBP* 2009 (weergave MEERSSCHAUT, F.), afl. 10, 624 en 625; , *TROS-Nieuwsbrief* 2009 (samenvatting), afl. 1, 7, noot LINDEMANS, D).

De herstellvordering bepaald in artikel 149, § 1, Stedenbouwdecreet 1999, zoals de teruggeve bedoeld in artikel 44 Strafwetboek, beoogt het doen verdwijnen van een met de strafwet strijdige toestand, meer bepaald het doen verdwijnen van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening dat door het stedenbouwmisdrijf is ontstaan. Het is een burgerrechterlijke vordering welke geënt is op een strafbaar feit en voor zover de gevraagde maatregel niet kennelijk onredelijk is (hetgeen in casu niet het geval is zoals hierboven reeds beoordeeld) kan deze gevraagde maatregel worden opgelegd.

3.9. Termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen

De rechtbank bepaalt een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel. Deze termijn moet evenredig zijn met de tijd die verweerders redelijkerwijze nodig hebben voor de materiële uitvoering van het bevel tot herstel.

Verweerders vragen om de uitvoeringstermijn te bepalen op 18 maanden.

Bij de beoordeling nopens de op te leggen uitvoeringstermijn dient de rechtbank enkel rekening te houden met de termijn welke verweerders nodig hebben om de werken uit te voeren. Hierbij moet de rechtbank geen rekening houden met de tijd nodig voor verweerders om uit te kijken naar een andere locatie.

Gelet op de omvang van de werken (specifieke aard van de paardentherapie) acht de rechtbank een termijn van 1 jaar ruimschoots voldoende om deze werken uit te voeren.

3.10. Eiser vordert het opleggen van een dwangsom van € 200 per dag vertraging bij niet nakoming van het bevel tot herstel.

Verweerders zijn van oordeel dat het niet opportuun voorkomt deze dwangsom op te leggen daar het een ongeoorloofd drukkingsmiddel zou zijn.

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2298

Bundel nr.:

Art. 1385bis Ger.W. voorziet: *'De rechter kan op vordering van één der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een geldsom, dwangsom genaamd, voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, onverminderd het recht op schadevergoeding indien daartoe gronden zijn. Een dwangsom kan echter niet worden opgelegd in geval van een veroordeling tot betaling van een geldsom, noch ten aanzien van de vorderingen ter zake van de nakoming van arbeidsovereenkomsten. De dwangsom kan ook voor het eerst in verzet of in hoger beroep worden gevorderd. De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld. De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren.'*

Er kan een dwangsom worden opgelegd teneinde de tenuitvoerlegging te verzekeren van een maatregel die, ofschoon van burgerrechtelijke aard, behoort tot de strafvordering en die meer in het bijzonder bedoeld is om de tenuitvoerlegging te verzekeren van een bevel tot herstel van de plaats in de vorige staat. (zie Benelux Hof, 6 februari 1992, Benelux Jur., 1992, 28, concl. O.M.; R.W., 1991-92, 1019, concl. O.M.; J.L.M.B., 1992, 589 noot; (Cass. AR 4627, 20 april 1993 (Van Den Abeele / Stad Brugge)); (Cass. AR 7156, 20 mei 1992 (Nusgens en Cox / Waals Gewest, Pellus en Lemaire)); (Cass. AR 3612, 10 maart 1992 (Adriaens / Vlaamse Gemeenschap))).

Dergelijke dwangsom is derhalve geenszins een ongeoorloofd drukkingsmiddel daar deze enkel wordt opgelegd met het oog op het verzekeren van een opgelegde maatregel.

De veroordeling om iets doen, waaraan, voor het geval aan die hoofdveroordeling niet wordt voldaan, de verbeurte van een dwangsom wordt gekoppeld, moet door de dwangsom-rechter voldoende nauwkeurig worden geformuleerd. Wanneer hij de uitvoering van herstelwerken volgens bepaalde modaliteiten gelast, dient hij de hierbij in acht te nemen richtlijnen desgevallend zelf te preciseren. (Art. 1385bis en 1385quater Ger.W.).

Uit artikel 1385bis derde lid Ger.W. volgt dat de dwangsom slechts kan verbeuren vanaf de betekening van de beslissing waarbij ze wordt opgelegd. De *ratio legis* van die bepaling is te verhinderen dat de veroordeelde zou worden verrast en de dwangsom zou verbeuren ten gevolge van een hem onbekende uitspraak. Door de betekening wordt de veroordeelde officieel ingelicht van de veroordeling die tegen hem werd uitgesproken onder verbeurte van een dwangsom en wordt hij tevens door de schuldeiser ervan op de hoogte gebracht dat deze de nakoming van de uitspraak wenst. De betekening heeft zodoende een dubbel opzet.

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2299

Bundel nr.:

De rechtbank is van oordeel dat in casu gelet op de termijn van 1 jaar welke aan verweerders wordt verleend voor de uitvoering van de herstemaatregel er geen reden voorhanden is om in toepassing van art.1385 bis Ger.W. nog een bijkomende termijn op te leggen. Om die reden sluit de rechtbank deze termijn dan ook uitdrukkelijk uit.

4. Uitvoerbaarheid bij voorraad

Eiser vraagt het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande elk verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.

Wat de gevraagde uitvoerbaarheid bij voorraad betreft, dient gesteld dat zulks niet automatisch kan worden toegestaan en een verzoek daartoe slechts kan worden ingewilligd in geval van bijzondere omstandigheden die blijken hetzij uit de behandeling van de zaak zelf hetzij uit de gegevens aangereikt door de verzoekende partij.

Dit klemt des te meer daar overeenkomstig artikel 1397 Ger.W. verzet en hoger beroep tegen eindvonnissen de tenuitvoerlegging daarvan schorsen en de uitvoerbaarheid bij voorraad zoals voorzien in artikel 1398 Ger.W. klaarblijkelijk de uitzondering is.

Een "automatisch" zonder enige motivering en ingaande op een evenzeer niet gemotiveerd verzoek tot voorlopige tenuitvoerlegging toestaan van deze tenuitvoerlegging, is derhalve kennelijk strijdig met de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek (vgl. Rb. Mechelen, 24 juni 1991, T.B.B.R., 1994(verkort), noot Broeckx, K.).

In casu zijn er geen bijzondere omstandigheden die bij voorraad de uitvoerbaarverklaring rechtvaardigen en evenmin wordt dit verzoek door eiser gemotiveerd.

5. De gedingkosten

Gezien de gegrondheid van de hoofdvordering worden de gedingkosten verbonden aan deze hoofdvordering ten laste van verweerders gelegd.

Vermits eiser van oordeel is dat de RPV regeling enkel van toepassing is op private partijen die in rechte treden om hun persoonlijk belang te behartigen en niet op publieke partijen welke handelen in het belang van de maatschappij, vraagt hij geen veroordeling van verweerder tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

Verweerders betwisten weliswaar deze stelling, hetgeen in casu onbelangrijk is, daar verweerders veroordeeld worden tot de gedingkosten

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2⁹⁰⁰

Bundel nr.:

en eiser geen rechtsplegingsvergoeding vraagt en de Rechtbank niet vermag ultra petita te oordelen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Rechtdoende op tegenspraak,

Alle andere, meeromvattende en tegenstrijdige middelen en conclusies van de hand wijzend;

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk en gegrond;

Neemt akte van het feit dat de verwerende partijen vergunningsplichtige werken hebben uitgevoerd zonder te beschikken over de noodzakelijke voorafgaande uitdrukkelijke stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Buggenhout, en dit voor het wederrechtelijk oprichten en in stand houden van een aantal constructies als hierna verduidelijkt op de site gelegen aan de kadastraal gekend als

Veroordeelt verweerders voor wat betreft het oprichten en instandhouden van de wederrechtelijke constructies tot :

- het herstel in de oorspronkelijke staat binnen de 6 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van het tussen te komen vonnis; hetgeen impliceert:

*het verwijderen van de paardenstallen en berghokken op en aan de rechterzijde van de perceelsgrens;

*het verwijderen van de verlichtingspaal;

*het verwijderen van de paardenpiste;

*het verwijderen van de mestopslagplaats en houtopslag

*het verwijderen van de harding onder en rond de voornoemde constructies

*het afvoeren naar een daartoe bestemde stortplaats.

Veroordeelt verweerders tot voornoemd herstel van deze site in de oorspronkelijke staat binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van het tussen te komen vonnis;

Veroordeelt verweerders tot een dwangsom van € 200 per dag vertraging bij niet-nakoming van dit bevel waarbij uitdrukkelijk wordt gestipuleerd dat de dwangsom begint te lopen op voorwaarde van betekening onmiddellijk na het verstrijken van de uitvoeringstermijn van de hoofdveroordeling door loutere betekening van de titel op last van de handhavende overheid en dat

Rep. nr.:

AR09/2368/A

Folio nr. : 2301

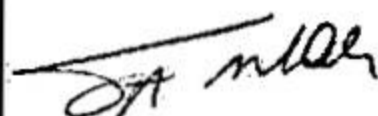
Bundel nr.:

er derhalve geen bijkomende termijnen zijn in toepassing van art.1385 bis Ger.W.;

Machtigt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het college van Burgemeester en schepenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelde op diens kosten ongeacht of de overheden al dan niet als formele procespartij in het geding zijn opgetreden.

Veroordeelt verweerders tot de kosten van het geding in hoofde van eiser begroot op dagvaardingskosten € 118,03 en overschrijving hypotheekantoor € 242,58 ongerekend de rechten van registratie op minuut, de kosten van uitgifte van onderhavig vormis en van verdere uitvoering.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van de zevende kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zetelend in burgerlijke zaken, op **ZEVENTIEN SEPTEMBER TWEEDEUIZEND EN TIEN** alwaar aanwezig waren : V. Aelbrecht, toegevoegd rechter, voorzitter van de zevende kamer en A. Vanlaer, griffier;

A. Vanlaer

V. Aelbrecht